

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Ion Malanciuc
Diana Stănilă
Aliona Donos

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Melinti Raveca împotriva Direcției de Poliție a mun. Chișinău, intervenient accesoriu I.P. „Agenția Servicii Publice” cu privire la rectificarea prin radiere a interdicției aplicate în privința bunului imobil,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 iulie 2020, Melinti Raveca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției de Poliție a mun. Chișinău, intervenient accesoriu I.P. „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, prin care a solicitat dispunerea rectificării prin radiere a interdicției aplicate în privința încăperii cu nr. cadastral XXX, situată în XXX, în subcapitolul III. Partea II. Notări, prin actul nr. 5/696 din 11.08.1999, emis de Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 noiembrie 2019, a primit certificatul de moștenitor testamentar pentru averea rămasă după decesul soțului Corencov Alexandr.

A menționat că, s-a adresat să înregistreze dreptul său de proprietate în Registrul bunurilor imobile, dar s-a constatat că asupra apartamentului nr. XXX, cu nr. cadastral XXX, este înregistrată interdicție.

A relevat că a solicitat de la I.P. „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru eliberarea copieii actului în baza căruia a fost aplicată interdicția asupra apartamentului nr. 27. Iar, din conținutul actului eliberat se deduce că, la 11 august 1999 s-a notat interdicția în baza scrisorii Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, actualmente Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

A precizat că, la 03 februarie 2020, a solicitat de la Direcția de Poliție a mun. Chișinău să radieze interdicția nr. 5/696 din 11 august 1999, dar i s-a comunicat că cauza penală cu nr. XXX nu se află în gestiunea organului de urmărire penală al DP mun. Chișinău și nici în arhiva Direcției de poliție, prin urmare nu poate fi efectuată

radierea interdicției, urmând ca Melinti Raveca să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea depusă de către Melinti Raveca împotriva Direcției de Poliție a mun. Chișinău, intervenient accesoriu I.P. „Agenția Servicii Publice” privind rectificarea prin radiere a interdicției aplicate în privința bunului imobil prin actul nr.5/696 din 11.08.1999, s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Raveca Melinti.

A fost casată integral hotărârea din 23 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

A fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de Melinti Raveca către Direcția de Poliție a mun. Chișinău, intervenient accesoriu I.P. „Agenția Servicii Publice”, privind rectificarea prin radiere a interdicției aplicate în privința bunului imobil.

A fost rectificată prin radiere interdicția aplicată în privința încăperii cu numărul cadastral XXX, XXX, emis de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a soluționat greșit cauza, moment rezultat din aplicarea și interpretarea incorectă a normelor de drept material aplicabile și aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei.

Instanța ierarhic inferioară a apreciat ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că reclamanta urma să-și îndrepte acțiunea către Agenția Servicii Publice, care nemijlocit efectuează rectificarea unei înregistrări prin radiere, și nicidecum către Direcția de Poliție a mun. Chișinău, or, pe de o parte, din actele cauzei rezultă cu certitudine că interdicția de înstrăinare a bunului imobil apartamentul nr. XXX, înregistrat cu numărul cadastral XXX, a fost efectuată în baza actului nr. 5/696 din 11.08.1999, eliberat de Comisariatul general de poliție al municipiului Chișinău, actualmente Direcția de poliție a mun. Chișinău, iar pe de altă parte, potrivit art. 34 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr.1543-XIII din 25 februarie 1998, notarea se radiază cu consimțământul titularului notării sau în temeiul hotărârii judecătorești definitive care dispune rectificarea.

Totodată, a notat că, nu poate admite argumentele instanței de fond și din considerentul că prin cererea de chemare în judecată reclamanta nu solicită obligarea Direcției de Poliție a mun. Chișinău, ca să efectueze modificări în registrul bunurilor imobile, or, organul de poliție nu deține competențele regulatorului din cadrul organului cadastral, însă reclamanta solicită ca instanța de judecată să dispună rectificarea prin radiere a interdicției aplicate în privința încăperii cu numărul cadastral XXX, prin actul nr. 5/696 din 11 august 1999, emis de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău.

La caz, instanța de apel a constatat că există temeuri legale pentru admiterea acțiunii înaintată de reclamanta Melinti Raveca, or, autoritatea publică Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru, nu va putea efectua rectificarea înscrierii din Registrul bunurilor imobile, în privința bunului imobil aflat în litigiu, fără consimțământul titularului notării, adică Direcția de poliție a mun. Chișinău sau în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive care dispune rectificarea înscrierii.

A conchis că, Raveca Melinti este îndreptățită să obțină rectificările de rigoare în Registrul bunurilor imobile, prin radierea interdicției aplicate în privința încăperii cu numărul cadastral XXX, prin actul nr. 5/696 din 11 august 1999, emis de Direcția

de Poliție a municipiului Chișinău, or, prin menținerea interdicției asupra bunului imobil, se aduce o ingerință directă asupra dreptului de proprietate a lui Raveca Melinti, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 Adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Ingerință care nu este prevăzută de lege, nu urmărește un scop legitim și nu este necesară într-o societate democratică.

La 05 aprilie 2023, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând anularea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a întreprins toate măsurile procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului, efectuând o cercetare judecătorească vădit incompletă și unilaterală, urmare a cărei a ajuns la concluzii pripite de a admite apelul înaintat de Melinti Raveca.

În opinia recurentului, sunt rezonabile criticile primei instanțe că nu s-a identificat nici din cererea de chemare în judecată și nici din explicațiile în ședințele de judecată a reclamantei, obiectul cererii de chemare în judecată, care trebuie să fie licit, or, instanța obligând pârâtul Direcția de Poliție a mun. Chișinău la executare, urmează să țină cont că acesta va avea posibilitatea de a realiza această obligație, or, doar argumentarea, de către reprezentantul reclamantului, precum că interdicția este decăzută de drept și menținerea acesteia în Registrul bunurilor imobile este lipsită de temei, nu poate fi reținută, atât timp cât rectificarea unei înregistrări prin radiere, solicitată de către reclamantă, se efectuează de către Agenția Servicii Publice și nu de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

A notat că, reprezentantul reclamantei a recunoscut în ședința primei instanțe că față de Agenția Servicii Publice nu s-au adresat cu cerere privind rectificarea actului prin radiere, iar așa cum este formulată cererea de chemare în judecată, instanța nu poate să oblige Agenția Servicii Publice să rectifice prin radiere înscrierea în Registrul bunurilor imobile.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 decembrie 2022.

La 28 februarie 2023, copia deciziei din 14 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată prin intermediul poștei electronice în adresa participanților la proces (f.d. 127).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, la 05 aprilie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 15 mai 2023, a expediat în adresa intimaților copia recursului declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin crisoarea de însoțire și avizul de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d. 148).

La 16 iunie 2023, avocatul Andrei Briceac, în interesele intimatei Melinti Raveca a depus referință asupra recursului declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, solicitând respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ion Malanciuc

judecători

Diana Stănilă

Aliona Donos